

Unie obhájců je pro ČAK konkurent a nebezpečí

Před třemi roky přednesl na 11. zasedání představenstva České advokátní komory kolega Antonín Mokřý krátkou zprávu. Cituji ze zápisu: „Dále Dr. Mokřý informoval Představenstvo o účasti na konferenci v Chicagu a opět považuje za významné upozornit jednak na úpadek zájmu o členství v ABA (American Bar Association, Sdružení advokátních komor USA – pozn. autora), jednak na kritiku jednání státních advokátních komor, jež nezabezpečují v dostatečném rozsahu ochranu práv advokátů a nezajišťují jejich relevantní zájmy. Tyto skutečnosti podmiňují únik advokátů do nejrůznějších spolků a na různě separovaných platformách.“

Varování, které kolega Mokřý z USA přivezl, zní jasně. Pokud nebude advokátní komora dobře fungovat a dostatečně hájit zájmy svých členů, budou její členové nespokojeni a budou vznikat separované platformy a spolky, v nichž budou advokáti prosazovat své zájmy vlastní cestou.

Nelze si nevšimnout, že tento trend zasáhl i Českou advokátní komoru. Nejviditelnějším separatistickým subjektem je Unie obhájců.

Proč vlastně Unie obhájců vznikla? Důvody, které k tomu na svém webu uvádí a jež doplňuje řada citátů jejích členů, lze shrnout tak, že tito advokáti jsou nespokojeni se stále častější nespravedlností a arogancí ze strany orgánů činných v trestním řízení. Prezident Unie obhájců Tomáš Sokol uvádí své důvody takto: „Jestliže v oblasti trestního práva současně sílí u orgánů činných v trestním řízení netolerance k chybám druhých a shovívavost k chybám vlastním, je třeba se ozvat. A asi nejlépe institucionálně.“

A já se ptám – je to obvinění České advokátní komory z neschopnosti? No, zjevně ano. Protože co jiného má naše Komora dělat, než chránit obhájce, jímž může být každý ze čtrnácti tisíců advokátů? Vždyť Komora existuje a je samosprávnou profesní organizací především proto, aby do naší činnosti nemohl zasahovat stát, proti kterému stojíme právě při obhajobě. Ochrana práv advokátů při obhajobě, to je alfa a omega existence každé advokátní komory.

Pokud jsou advokáti nespokojeni s tím, jak s nimi orgány činné v trestním řízení zacházejí, proč jim nepomohla Komora? Proč pan kolega Sokol volá po tom, že je třeba se ozvat „institucionálně“? To Česká advokátní komora není takovou institucí? A čím je to vina? Vedení Komory? Když si otevřu seznam členů Unie obhájců, což je jen 64 advokátů, vidím seznam lidí, z nichž nemalá část nějak působila nebo působí v orgánech Komory. A to včetně představenstva, viz pan místopředseda Komory Tomáš Sokol.

Proč místopředseda Komory vede Unii obhájců, aby byla dostatečně hájena práva advokátů, to mi hlava opravdu nebere. K čemu tedy máme Komoru a co tam pan místopředseda dělá?

Proč Česká advokátní komora s Unií obhájců spolupracuje (tedy pan Sokol spolupracuje sám se sebou) a Unie obhájců propaguje, to je mi další záhadou. Jaký je smysl? Vždyť tím Komora jen sama sebe oslabuje. Komora má být silný a jediný zástupce advokátního stavu. Pokud tu vedle Komory budou další organizace zastupující advokáty a budou v části agendy působit paralelně, tak je Komora oslabována. Pokud Komora tyto spolky ještě propaguje a spolupracuje s nimi, dává jim legitimitu. A

to je špatně. To je nebezpečí.

Veřejnost neumí rozpoznat rozdíl mezi Českou advokátní komorou a Unií obhájců. Ve veřejném prostoru můžeme sledovat různé spolky, které mluví třeba za všechny pacienty, ale ve skutečnosti Svaz pacientů České republiky zastupuje jen pár tisíc členů. Nebo Česká asociace věřitelů, která zastupuje ani ne desítku bezvýznamných úvěrových společností a počet členů tak uměle navyšuje o advokátní kanceláře a jejich advokáty. Česká asociace věřitelů ve skutečnosti nemluví za žádného významného věřitele. Za žádnou banku, pojišťovnu či operátora, ale mluví třeba za Těrchovský kámen s.r.o. Proč? To fakt nevím. Přesto o České asociaci věřitelů slyšíme. Vidíme ji na konferencích, v médiích, vidíme, jak lobbuje za zájmy svých členů a její činnosti a názory se občas zaštiťují i politici, když obhajují nějaké své postoje. Jak Česká asociace věřitelů tahá za nitky i v naší Komore, to jde taky vidět. Česká asociace věřitelů dělá svou práci prostě dobře. To musím uznat, ačkoliv její fanda nejsem.

A přesně tohle je nebezpečí od Unie obhájců. Pokud jako Komora necháme ve veřejném prostoru Unii obhájců jako hlas, který mluví za obhájce, tedy za advokáty, ztratíme kontrolu. Ztratíme kontrolu nad tím, kdo za nás mluví a co říká. Kdo nastoluje za advokáty témata. Za mne jako advokáta a obhájce má mluvit Komora. Tu si mohu hlídat, tu můžu ovlivnit.

Čtrnáct tisíc advokátů neumí ovlivnit to, co bude říkat Unie obhájců, téměř uzavřené sdružení šedesáti čtyř advokátů. A Unie obhájců mluví i za nás, za čtrnáct tisíc advokátů. A to je špatně. To je hrozba.

Malá skupina nikým nevolených advokátů z Unie obhájců se může lehce stát něčím jako Česká asociace věřitelů. Mohou se stát pro politiky partnerem a tím, na koho se budou politici při změnách zákonů odkazovat. „Unie obhájců neměla k novele zákona připomínky,“ uvedl předkladatel návrhu novely trestního řádu, dočteme se pak v novinách. Co na tom, že Komora bude proti? To veřejnost nerozliší. Podporováním Unie obhájců vytváříme zbraň sami proti sobě. Nikdo neví, co bude říkat Unie obhájců za deset patnáct let. Kdo ji bude ovládat. Kdo převezme její značku. Že dnes Unie obhájců souzní s Komorou je jen proto, že se personálně vedení Komory s Unií obhájců prolíná. To ale není dobrá zpráva, to naopak jen urychluje legitimizaci Unie obhájců, pokud za ni mluví stejní lidé jako za Komoru. Je pro politiky snadnější domluvit se s Komorou, která mluví za 14 tisíc advokátů a jejíž vedení nese za svá rozhodnutí „politickou“ odpovědnost před sněmem, nebo se spolkem o 64 advokátech, kteří se nemusejí bát odpovědnosti a nemají žádný demokratický mandát od advokátů?

A může být hůř. Vznik jiné advokátní komory není bez změny zákona možný. Ale cesta k takovému rozštěpení advokátního stavu začíná právě takto. Útěkem části advokátů do platforem mimo Komoru a vystupování na veřejnosti jako zástupci advokátů. Jako paralelní komora sdružující obhájce. Proto je třeba jednat nyní, než bude pozdě.

Pokud chceme silnou Českou advokátní komoru, nesmíme se nechat oslabovat separatismem a partikulárními zájmy některých advokátů. Že se takového separatismu dopouštějí dokonce členové představenstva, to je více než smutné. Takoví lidé to nemohou myslet s Komorou dobře. Kdo pracuje pro Komoru, nemůže pracovat pro její konkurenci.

Mgr. Petr Němec,

advokát a zapsaný mediátor

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 3/2021

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)